

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2016. szeptember

A MEÖT közelgő eseményei:

Szeptember 16. Péntek	Vallásközi és Dialógus Bizottság látogatása a Krisna Völgyben, Somogyvámoson.
Szeptember 25. Vas. 17.00	Teremtés Hete országos nyitó istentisztelet, Szeged
Október 1. Szombat 10.00	Területi Női Találkozó: Álarc nélkül, Linda Dillow női konferencia
Október 1. Szombat 16.00	Elnökségi ülés és Október a Reformáció Hónapja megnyitása
Október 1. Szombat 18.00	Október, a Reformáció Hónapja ünnepi nyitó istentisztelet
Október 2. Vasárnap 10.00	Területi Női Találkozó: Álarc nélkül, Linda Dillow női konferencia
Október 9. Vasárnap	Missziói Nap, Budaörs

Hiszek a szeretetben

Fehér szobánkban napsugarak járnak.
Kék őszi ég, nincs rajt egy kósza felleg.
Szívemben boldog, halk dallamok kelnek:
Hiszek a szeretetben.

Valamit kérve kértem, várva vártam,
s úgy tusakodtam a keserű „nem”-mel.
Most bízom, s várok békén, türelemmel.
Hiszek a szeretetben.

Tudom, hogy enyém. És tudom: a létem
szétosztogatni édes kötelesség!
Hogy mások is ujjongva hirdethessék:
Hiszek a szeretetben.

Túrmezei Erzsébet

Imádságra felhívás: Európa keresztyénységének megmaradásáért

„A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Elnöksége arra buzdítja a tagegyházak gyülekezeteit, hogy imádkozzanak magyar hazánk és Európa keresztyénységének megmaradásáért és megújulásáért.

Látjuk, hogy a háborúk hogyan dúlják fel nemcsak egyes országok, hanem a világ minden népének békéjét, hogy hogyan válnak lakhatatlanná a Föld egyes területei a környezetszennyezés miatt. Látjuk azt is, hogy a háborúk és a gazdasági nehézségek következtében hogyan indult meg egy megállíthatatlan embertömeg Európába.

Könyörögjünk közösen együtt és egy akarattal azért, hogy mindenki a saját országában élhessen békében, hogy ne kelljen ezreknek útra kelniük a háborúk miatt. Könyörögjünk ébredésért, megtérésért a keresztyénység eszméléséért, népünk megtartásáért kegyelmes Istenünkhöz.

Hisszük, hogy egyedül Ő képes a békét helyreállítani, az emberi szíveket megváltoztatni. Felhívásunkkal azt szeretnénk elérni, hogy templomainkban istentiszteleteinken könyörögjünk jövőnkért.”

Hírlevelünkbe a szeptember havi áhítatokat

Pataky Albert

lelkész, egyházelnök — Magyar Pünkösdi Egyház

írta

„De hála legyen Istennek, aki a Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket, és ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt.” (2Kor 2,14.)

Pál apostol úgy ír magáról, munkatársairól és a címzett korinthusiakról, hogy ők olyan emberek, akik életén keresztül Isten ismeretének illata terjed. Természetesen ez vonatkozik ránk is, késői olvasókra. Ez kérdéseket vet fel bennem.

Mit eredményez bennem az Isten ismerete? Felsőbbrendűségi tudatot? Úgy gondolom, hogy mindenkit kioktathatok, mert én ismerem az igazságot? Ismerek olyan keresztényeket, akik minden alkalmat megragadnak arra, hogy beszéljenek az embereknek arról, hogy *„nekik is hívővé kellene lenniük”*, de az életük nem jó bizonyosság a hallgatóik számára. Az Isten ismeret nem csak egy többlet elméleti tudás, hanem sokkal inkább egy kapcsolat, amely kihat az életünk minden területére és ezt tapasztalhatják is a környezetünkben élő emberek. Nem jelent ez tökéletességet, de folyamatos változást igen. Ilyen az istenismeretem?

Ez az igevers nem az ismeretből fakadó beszédről, vagy cselekedetéről beszél, bár kétségtelen ezek is szorosan hozzá tartoznak istenismeretünkhöz. Itt illatról olvashatunk. Mostanában találkozhatunk *‘fény és illat terápiával’*. Ezeknek, azt mondják, jótékony hatásuk van. Ha valahol jelen vagyok szavaimmal, tetteimmel, vagy akár azok nélkül is, pusztán jelenlétemmel, jó légkört teremtek? Érdekes, hogy Pál itt illatról ír, nem konkrét szavakról vagy cselekedetéről. Isten jelenléte tölti be életemet és az árad belőlem? Ez sokkal több, mint vallásos előírások és hagyományok betöltése. A hatása is nagyobb. Az apostol azt is írja, hogy *„mindenkor”* és *„mindenütt”*. Minden körülmény között és minden időben. Nem csoda, hogy azonnal fel is teszi a kérdést: *„De ki alkalmas erre?”* Csak az, aki folyamatos közösségben van az Úrral. Ezt az Igét olvasva azon gondolkodtam, milyen csodálatos missziós *‘módszer’* is az Isten ismeretének illatát terjeszteni. Ezt teheti minden keresztény különösebb teológiai képzettség nélkül és missziós büdzsé hiányában is.

„Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék?” (Zsolt 27,1.)

Ebben az egy versben három dolgot is mond Dávid arról, hogy kicsoda számára az Úr. Világossága, segítése és életének ereje. Irányítsuk figyelmünket most csak az elsőre. Mit jelent az, ha világosságom az Úr? Fény kell ahhoz, hogy lássunk. Hogy tisztán és jól lássunk, ahhoz elegendő fény kell. Legalább négy területen van szükségünk a jó látásra.

Az első és az emberi élet számára legfontosabb, hogy lássam Istent. Lássam, hogy milyen hozzám az Isten. Ismerjem Őt, mint mennyei Atyámat. Tudjam, hogy megbocsátja bűneimet, ha megvallom és

megbánom azokat. Az Ő világosságában azt is látom, hogy milyen végtelenül szeret, hogyan viseli gondomat, milyen jó terve van életemmel.

Ha jól látom Istent, akkor fogom csak jól látni magamat is. Milyen sok ember szenved attól és szenved a környezete is, hogy alul — vagy túl értékeli önmagát. Amikor Isten fiaként, az Ő kegyelméből élek, helyén látom az életemet. Nincs szükségem bizonygatásra, önmagam igazolására, mások fölé kerekedésre. Nem omlok össze, ha állandóan nem kapok pozitív visszajelzéseket. Tudom kezelni a dicséreteket és kritikákat is. Tudom, ki vagyok. Nem több és nem

is kevesebb: Isten gyermeke. Ez pontosan elég a mások javát szolgáló elégedett élethez.

Ha megfelelően látom Istent és magamat, helyesen fogom látni embertársaimat is. Osztályzásom alapja nem az lesz, barát vagy ellenség, jótevőm vagy rosszakaróm, szimpatikus avagy sem. Meglátom benne azt, akit annyira szeret Isten, hogy egyetlen Fiát adta érte. Megértem, hogy vele kapcsolatosan is jó terve van az Istennek. De jó lenne, ha mi keresztények, ebben az isteni világosságban látnánk mindenkor minden embert!

Ebben az esetben feladatainkat is jól látnánk. Földi életünk értelmét az isteni világosságban értjük csak meg igazán. A dolgaink, tevékenységeink, a felénk irányuló elvárások és ambícióinkból fakadó tetteink között a helyes sorrendet akkor tudjuk felállítani, ha az Úr a világosságunk.

A zsoltáriróval együtt elmondhatjuk, világosságom az Úr! Így hát igazán látjuk Istent, önmagunkat, másokat és feladatainkat. Legyen így!

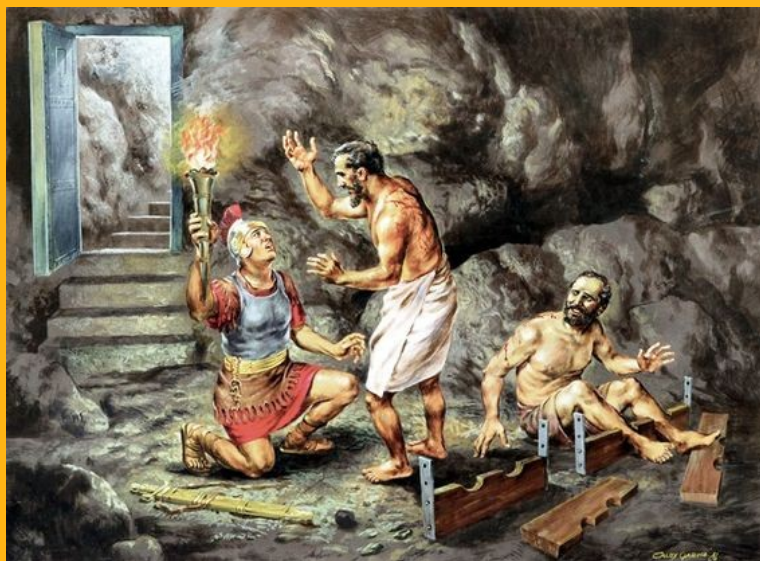
„Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék?” (Zsolt 27,1.)

Mi irányítja életemet, mi motiválja szavaimat és tetteimet, mi befolyásolja gondolataimat? Sok esetben a félelem? Félek, mit szólnak mások, félttem a pozícióm, félek nem rontom-e el a dolgokat? Általában, ha a félelmeim irányítják az életemet, nem jó dolgok származnak belőle. Persze lehet mondani, „jobb félni, mint megijedni”. De azt mondják, hogy általában amitől félünk, annak ‘csak’ húsz százaléka szokott beteljesülni. Lehet persze ez is sok, meg ez csak egy statisztikai adat. Mindenesetre az Ige szerint nem kell félünk.

Állandó rettegésben élni borzasztó. Ha másokhoz való viszonyulásunkat és cselekedeteinket félelmek irányítják, annak katasztrofális következménye lehet. Az első az, hogy tényleg az fog történni, amitől félünk. „Mert amitől leginkább rettegtem, az jött rám, amitől remegtem, az ért utol engem.” (Jób 3,25.) Akik attól félnek, hogy az emberek nem fogadják el őket, sokszor éppen ebből a félelemből fakadó görcs és kényszeres cselekedetek áldozataivá válnak. Aztán igazolva látják félelmüket. A megfelelési kényszerből született viselkedés és cselekedetek közben óhatatlanul hibázni fogunk. A legrosszabb pedig az, ha nem az Úr akarata, a közösség java, hanem saját megszerzett státuszom minden áron való megtartása motivál.

Felszabadult emberek közelében jó élni. A szabadságból fakadó szavaknak és cselekedeteknek jó gyümölcse van. Mi a garanciája, hogy ne kelljen félnem és rettegnem? Mi óv meg attól, hogy félelmek irányítsák életemet? Az, ami már Dávid király életében is működött. „*Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék?*” Nem az a lényeg milyen erős vagy gyenge vagyok, nem az milyen ügyes és tehetséges vagyok, hanem az kicsoda számomra az Úr. Ő pedig világosságom, segítségem és életem ereje! Kitől és mitől van okom hát félni?

„Éjfél tájban Pál és Szilász imádkozott, és énekkel magasztalta az Istent. A foglyok pedig hallgatták őket. Ekkor hirtelen nagy földrengés támadt, úgyhogy megrendültek a börtön alapjai, hirtelen kinyílt minden ajtó, és mindegyikükről lehulltak a bilincsek.” (ApCsel 16,25-26.)

Hogyan reagálok a megpróbáltatásokra, nehézségekre? Ha Isten szőlőskertjében dolgozom, elvárhatom, hogy a Szőlősgazda komfortos körülményeket biztosítson? Ha nem így tesz, csalódott vagyok-e, elhivatásomnak kevésbé örülök? Talán még panaszkodom is Istennek és embereknek?

Belegondoltunk már, hogy mire jutott volna Pál és Szilász a börtönben siránkozással és zúgolódással? Pedig emberileg legalább annyi okuk lett volna rá, mint nekem és neked. Eszük ágában sem volt. Helyette énekkel magasztalták az Istent. Isten válasza is megérkezett. Megrendült a föld, lehullottak a bilincsek és szabadok lettek a foglyok. Ha kesergek, siránkozok, panaszkodom és zúgolódom, a helyzetem egy cseppet sem lesz könnyebb. Sőt! A hangulatom és lelkiállapotom miatt talán az egészségem is romlani fog. Amit az apostol és munkatársa tett, többszörösen is hasznos volt. Nem csak maguk számára. Amit tettek, az elsősorban Isten tetszésére volt. A feltámadás ereje volt jelen a dicséretükben. Ha csak a jó napokban tudom magasztalni az Urat, akkor még nem ismertem meg az Ő feltámadásának erejét. Már a Példabeszédek könyvében is azt olvassuk: „*Ha a nyomorúság idején gyenge vagy, kevés az erőd*” (Péld 24,10.). A nehéz időkben lesz nyilvánvalóvá, hol vannak a forrásaim. Természetesen jobban viselték énekelve a botozás sebeit és lábukon a kalodát is. Ahelyett, hogy sebeikre és szorult helyzetükre néztek volna, felemelték tekintetüket. Ez nekünk is sokat segít! Aztán a foglyok hangulatát is javította a két énekes fogolytárs. De nem csak közérzetjavító volt, ami történt, hiszen az erős földrengés következtében megszabadultak bilincseiktől. Ha zúgolódom és kesergek, ezzel hány embert *'bilincselek meg'*, holott Isten azt akarja, hogy a foglyok is szabadok váljanak. A történet vége pedig az, hogy a megijedt börtönőr, családjával együtt befogadta szívébe az Urat. Lehet misszió magaviseletem a nehézségek idején? Igen.

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére küldött levélben adják meg az ő e-mail címét, és a következő hónaptól eljuttatjuk arra a címre is hírlevelünket!

*Testvéri szeretettel:
„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői*

OKTÓBER A REFORMÁCIÓ HÓNAPJA

„Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek...”

(Zsolt 96,3)

Ünnepélyes megnyitó: Budapest, október 1. 18:00
Területi Női Találkozó: Budapest, október 1-2.
Ökumenikus Missziói Nap: Budaörs, október 9. 17:00
Reformációi Gála: Budapest, október 16. 17:00
Reformációi Istentisztelet: Budapest, október 30. 17:00
Reformációi Megemlékezés: Budapest, október 31. 17:00

Tel.: +36 1 371-2690 Fax: +36 1 371-2691

E-mail: oikumene@meot.hu • <http://www.meot.hu/>

Magyarországi
Egyházak
Ökumenikus Tanácsa

Magyarországi
Református
Egyház

Magyar
Pünkösdi
Egyház

Magyarországi
Evangélikus
Egyház

Magyarországi
Baptista
Egyház

REFORMÁTUSOK LAPJA

Confessio

Békehívek

Evangelikus
Élet

Metodista

élő víz

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Nemzeti
Együttműködési
Alap

PERIFERIC RECORDS

ECHOTV

ProMix